

Любі друзі!

Чи пам'ятаєте ви, як зачудовано слухали вірши-ки і казки, що читали вам дорослі? А ту невимовну радість, коли ви вперше прочитали книжку само-стійно? Це були фантастичні відчуття! Можливо, сьо-годні, розгорнувши видання, яке тримаєте у руках, ви знову відчуєте той трепет. Принаймні авторам творів, що увійшли до хрестоматії, та художнику, який з любов'ю її оформив, цього б дуже хотілося.

Розпочинається навчальний посібник віршем Ганни Чубач «Українська мова», що «звучить, як пісня». Гортайте сторінку за сторінкою і милуйтеся дивовижними краєвидами рідної землі, де «цвітуть, як диво, луг, діброва і ріка», «дуб ... небо підпирає», «небо зорями ... вбрано», бо «усе на світі почина-ється з краси». А потім посміхніться, читаючи до-тепні вірші Григорія Фальковича, адже щасливі діти роблять світ кращим і світлішим.

І ще вам, мабуть, сподобається уявляти, як «Мур і Гав у шахи грають», «зайчик місяця надгриз» або як «дві подруги-Бджоли вальс танцюють». Так, у геро-ях віршів, які написали сучасні поети, ми впізнаємо себе і своїх близьких. От і миша-мама з вірша Івана Андрусяка озвучує знайому вам істину:

Це, дитинко, знають всі
миші й навіть люди:
не читаєш, а їси —
користі не буде.

Маєте ще одну нагоду зачерпнути з джерела знань — прочитати вміщені у другому розділі цього навчального посібника оповідання і п'єси Оксани Кротюк, Марії Пономаренко, Василя Слапчука, Віри Паронової, Дмитра Чередниченка та інших. Героями більшості цих творів є ваші ровесники. І вони нагадують вам, «навіщо кажуть «спасибі» і «доброго дня», чому у мами сивіють волосинки, як треба ставитись до рідних і для чого всі речі складати на свої місця. А персонажі літературних казок (звичайно, це балакучі звірята) відкриють вам велику таємницю, про яку чомусь вперто забувають дорослі: «Там, де ніхто ні на кого не кричить, сердита морква не росте».

Книжки — наші екскурсоводи у невідомому світі, які допомагають уявити минуле і зазирнути у майбутнє. З ними усі ми стаємо мудрішими й добрішими. Тому читати потрібно усе життя! Сьогодні, на жаль, часто стверджують, що книга вже відійшла у небуття, поступилася місцем телевізору, планшету. Але повірте: той, хто читає книги, досягне в житті набагато більше, ніж той, хто черпає інформацію лише з комп'ютера.

Автори

ПОЕЗІЯ

Перегорніть сторінку і прочиніть двері у дивовижний поетичний світ. У ньому природа промовляє краплинками роси, «під вербою джерельце, наче дзеркальце», «знов веселого Джмеля квіти кличуть у поля», а Сонечко заклопотане, бо «треба скрізь йому встигати». І вас, напевно, не здивує, що «слонів веселих зграя на деревах засинає», адже й ви любите фантазувати.

ьська мова
 курчатко
 ій торбинці
 ло сьогодні
 дитинці.

нка з літер
 ала слово.
 ь, як пісня,
 ька мова.

Ганна Чубач

А дитинка з літер
збудувала слово.
І звучить, як пісня,
українська мова.

A fluffy yellow chick with a red beak and feet, standing next to a yellow sack. The sack is filled with colorful letters: A, W, B, E, 3, 5, and 7.

Я люблю у лузі квіти

Я люблю у лузі квіти,
де гудуть весь день джмелі
і метелик носить літо
на легенькому крилі.

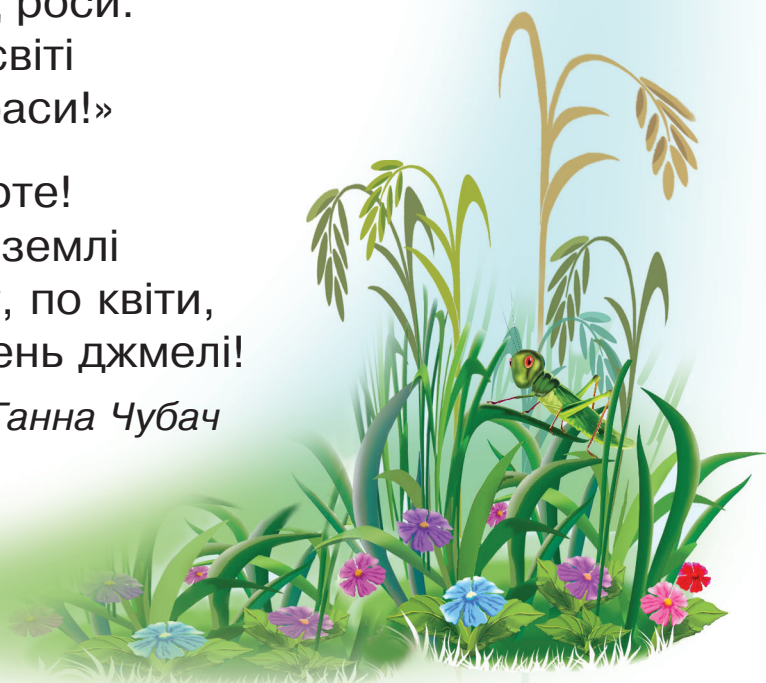
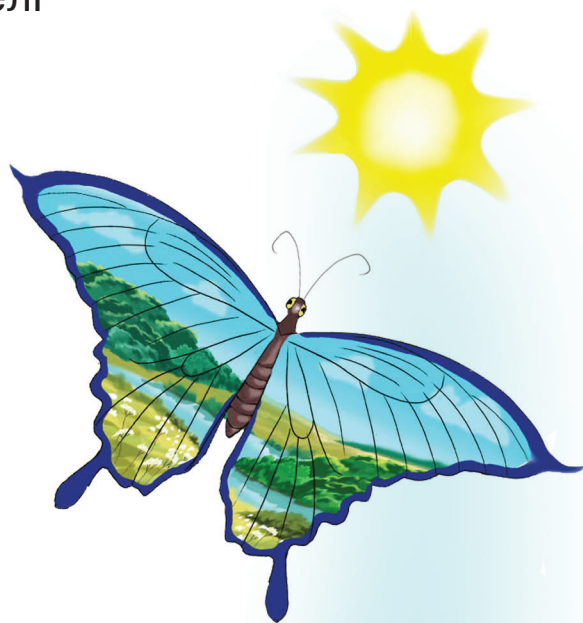
Гріє сонечко гаряче
чисте озеро води,
і зелений коник скаче —
сам не відає куди.

Урочисто і красиво
в'є вінок моя рука.
І цвітуть, цвітуть, як диво,
луг, діброва і ріка.

У долині теплий вітер
сушить трави від роси.
Я кажу: «Усе на світі
починається з краси!»

Я кажу. І ви повірте!
По розщедреній землі
поспішайте в луг, по квіти,
де гудуть весь день джмелі!

Ганна Чубач

Сніжинки

Ці сніжинки, як пір'їнки,
стеляться легенько.
Присипають, присипляють
річечку маленьку.

Ну, а річечка маленька
взимку не сумує:
тихо шепче щось під льодом
і кудись мандрує.

Ці сніжинки-молодчинки
дружать між собою.
Та як сонечко пригріє,
стануть знов водою.

Побіжать дзвінки струмочки
поза нашу хату.
Буде річечка маленька
більшою ставати.

Ганна Чубач

Краса

Ой краса! Ой краса!
Вранці випала роса.
На деревах, на траві,
навіть на камінчиках
всі росинки, як живі:
в золотих промінчиках.
Сяють, усміхаються,
з двох в одну зливаються
і радіють серед віт:
— Ми вмістили цілий світ!

Ганна Чубач

Справ у Сонечка багато

Рано Сонечко встає.
В нього справ багато є:
покупається у річці,
пострибає по травичці.
Вишням фарбу дасть червону,
винограду — солод в грона,
гарні зерна — в колоски,
смак і запах — в огірки.
Підрум'янить полунички
і маленьким дітям щічки.
Справ у Сонечка багато,
треба скрізь йому встигати.

Людмила Савчук

Мишка і книжка

Стала маленька мишка
гортати про кішку книжку.
Цілий день гортала й гортала,
а тоді закортіло їй сала.
Та не мала сала та мишка —
от і згризла з голоду книжку.

Анатолій Григорук

Слон в аптеці

Завітав слон в аптеку по ліки
і укоїв там шкоду велику.
Цей незграба побив усі банки,
і мензурки, й пробірки, і склянки...
Завжди посуд скляний в небезпеці,
щойно з'явиться слон у аптеці.

Анатолій Григорук

Песик Гавчик

Гавчик гавкає на квітку,
на ворону, на сусідку,
на листок, що шарудить,
на машину, що хурчить,
на метелика й на трави...
Гавка й гавка для забави.
Хто б то Гавчика боявся —
він ще зроду не кусався!
І не вкусить, бо добрячий.
«Гав!» — то пісенька собача.

Ірина Дем'янова

